

Вторник, 4 юли 2017 г.

P8_TA(2017)0281

Давностни срокове при пътнотранспортните произшествия

Резолюция на Европейския парламент от 4 юли 2017 г. с препоръки към Комисията относно давностните срокове за пътнотранспортните произшествия (2015/2087(INL))

(2018/C 334/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 67, параграф 4 и член 81, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“),
- като взе предвид член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и свързаната съдебна практика,
- като взе предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз относно принципите на национална процесуална автономия и на ефективна съдебна защита ⁽¹⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) ⁽²⁾ (Регламент „Рим II“),
- като взе предвид Хагската конвенция от 4 май 1971 г. за приложимото право при пътнотранспортни произшествия („Хагската конвенция за пътнотранспортните произшествия от 1971 г.“),
- като взе предвид Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка ⁽³⁾ (Директивата за автомобилното застраховане),
- като взе предвид Европейската конвенция за изчисляването на сроковете ⁽⁴⁾,
- като взе предвид проучването за оценка на европейската добавена стойност, проведено от Службата на ЕП за парламентарни изследвания и озаглавено „Давностни срокове при пътнотранспортни произшествия“, придружаващо законодателния доклад по собствена инициатива на Европейския парламент ⁽⁵⁾,
- като взе предвид проучването на Генералната дирекция за вътрешни политики, озаглавено „Трансграничните пътнотранспортни произшествия в ЕС — потенциалното въздействие на безпилотните автомобили“ ⁽⁶⁾,
- като взе предвид проучването на Комисията, озаглавено „Обезщетяване на пострадалите при трансгранични пътнотранспортни произшествия в ЕС: сравнение на националните практики, анализ на проблемите и оценка на възможностите за подобряване на положението на пострадалите от трансгранични произшествия“ ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Вж. *inter alia*: Решение от 18 септември 2003 г., Peter Pflücke/Bundesanstalt für Arbeit, C-125/01, ECLI:EU:C:2003:477, решение от 25 юли 1991 г., Theresa Emmott/Minister for Social Welfare и Attorney General, C-208/90, ECLI:EU:C:1991:333 и решение от 13 юли 2006 г., Vincenzo Manfredi и др./Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA и др., съединени дела C-295/04 — C-298/04, ECLI:EU:C:2006:461.

⁽²⁾ ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40.

⁽³⁾ ОВ L 263, 7.10.2009 г., стр. 11.

⁽⁴⁾ CETS 076.

⁽⁵⁾ PE 581.386, юли 2016 г.

⁽⁶⁾ PE 571.362, юни 2016 г.

⁽⁷⁾ В интернет на следния адрес: http://ec.europa.eu/civiljustice/news/docs/study_compensation_road_victims_en.pdf (30 ноември 2008 г.).

Вторник, 4 юли 2017 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 април 2010 г., озаглавено „Установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите на Европа — План за действие за изпълнение на Програмата от Стокхолм“⁽¹⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 1 февруари 2007 г. с препоръки към Комисията относно давностните срокове при трансгранични спорове, свързани с телесни повреди и злополуки с летален изход⁽²⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 22 октомври 2003 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директиви 72/166/ЕИО, 84/5/ЕИО, 88/357/ЕИО, 90/232/ЕИО и Директива № 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства⁽³⁾,
  - като взе предвид членове 46 и 52 от своя Правилник за дейността,
  - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (А8-0206/2017),
- А. като има предвид, че в Съюза правилата за давностните срокове за претенции за обезщетение за вреди се различават значително в отделните държави членки, и затова няма две държави членки, които да прилагат напълно еднакви основни правила за давностните срокове; като има предвид, че съответният давностен срок се определя въз основа на различни фактори, включително дали има свързани наказателни производства и дали претенцията се счита за деликтна или договорна;
- Б. като има предвид, че поради това националните системи за давностните срокове са изключително сложни и често е трудно да се разбере кой е приложимият общ давностен срок, кога и как започва да тече давностният срок и по какъв начин действието му бива спряно, прекъснато или удължено;
- В. като има предвид, че непознаването на чуждестранните правила относно давностните срокове може да доведе до загуба на правото на иначе правомерна претенция или до пречки пред пострадалите лица по отношение на достъпа до правосъдие под формата на допълнителни разходи и забавяния;
- Г. като има предвид, че понастоящем съществуват ограничени статистически данни относно претенциите за обезщетение за вреди при трансгранични пътнотранспортни произшествия, отхвърлени с мотива, че давностният срок е изтекъл;
- Д. като има предвид, че в областта на трансграничните пътнотранспортни произшествия единствената причина за действие, вече хармонизирана на равнището на Съюза, е установената в член 18 на Директивата за автомобилното застраховане, която дава възможност на пострадалите да търсят обезщетение в държавата си на пребиваване посредством претенция за обезщетение, отнесена пряко до съответното застрахователно дружество или до съответния орган за изплащане на обезщетения на основание на гражданската отговорност при използването на моторни превозни средства⁽⁴⁾;
- Е. като има предвид, че давностните срокове представляват важна и неразделна част от системите на държавите членки в областта на гражданската отговорност, които се прилагат в случаите на пътнотранспортно произшествие, като един кратък давностен срок може да е балансиран с правило за обективна отговорност или щедри обезщетения;
- Ж. като има предвид, че давностните срокове за претенции са от съществено значение, за да се гарантира правна сигурност и финализиране на споровете; като има предвид, че следва да има баланс между правата на ответника на правна сигурност и финализиране на споровете и основните права на ищеца на достъп до правосъдие и на ефективни правни средства за защита и че прекалено кратките давностни срокове могат да възпрепятстват ефективния достъп до правосъдие в целия Съюз;
- З. като има предвид, че с оглед на съществуващите различия по отношение на правилата за давностните срокове и на видовете проблеми, пряко свързани с различните национални разпоредби, които уреждат транснационални случаи на имуществени и неимуществени вреди, единственият начин за осигуряване на подходяща степен на сигурност, предвидимост и простота при прилагането на правилата за давностните срокове на държавите членки в случаите на трансгранични пътнотранспортни произшествия е определено ниво на хармонизация;
- И. като има предвид, че подобна законодателна инициатива следва да постигне справедлив баланс между страните по отношение на въпросите, свързани с правилата за давностните срокове, и да улесни изчисляването и спирането на действието на давностния срок; като има предвид, че поради това се предвижда целенасочен подход, който да взема предвид нарастващия обем на трансграничния трафик в рамките на Съюза, без да се преразглежда цялата правна рамка на държавите членки;

⁽¹⁾ ОВ С 121, 19.4.2011 г., стр. 41.

⁽²⁾ ОВ С 250 Е, 25.10.2007 г., стр. 99.

⁽³⁾ Приети текстове, P5_TA(2003)0446.

⁽⁴⁾ Вж. също: Решение от 13 декември 2007 г., FBTO Schadeverzekering NV/Jack Odenbreit, C-463/06, ECLI:EU:C:2007:792.

Вторник, 4 юли 2017 г.

1. признава, че положението на пострадалите при пътнотранспортни произшествия значително се е подобрило през последните няколко десетилетия, включително на равнище компетентност в международното частно право, като пострадалите могат да се възползват от производство в държавата членка, в която пребивават, за всяка претенция за пряко вземане срещу застрахователя, сключил договора за гражданска отговорност, или органите за изплащане на обезщетения;
2. отбелязва обаче, че по-нататъшното съществуване в Съюза на два паралелни режима, уреждащи приложимото право при пътнотранспортни произшествия, в зависимост от страната, в която е подадена претенцията, а именно или Хагската конвенция за пътнотранспортните произшествия от 1971 г., или регламент „Рим II“, съчетано с възможностите за избор на съд съгласно Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, създава правна несигурност и сложност, както и потенциални възможности за търсене на най-благоприятна правна система;
3. отново заявява, че при трансгранични съдебни спорове продължителността на разследванията и преговорите често е много по-голяма в сравнение с вътрешните съдебни спорове; подчертава в този контекст, че подобни предизвикателства може да се засилят, когато играят роля новите технологии, например в случай на безпилотни автомобили;
4. припомня в този контекст, че предметът на правилата за давностните срокове следва да се разбира като съставна част от мерките в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси по смисъла на член 67, параграф 4 и член 81 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС);
5. отбелязва, че съществуването на минимални общи правила по отношение на давностните срокове при трансгранични спорове е от съществено значение за осигуряването на ефективни правни средства, които да са достъпни за пострадалите при трансгранични пътнотранспортни произшествия, и за гарантирането на правна сигурност;
6. подчертава, че непропорционално кратките давностни срокове в националните съдебни системи представляват пречка за достъпа до правосъдие в държавите членки, което може да наруши правото на справедлив съдебен процес, предвидено в член 47 от Хартата и в член 6 от Европейската конвенция за правата на човека;
7. подчертава, че значителната разлика между правилата на държавите членки по отношение на давностните срокове при трансгранични пътнотранспортни произшествия създава допълнителни пречки пред пострадалите при предявяването на претенция за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, понесени в държави членки, различни от тяхната собствена;
8. призовава Комисията да гарантира, че общата информация относно правилата на държавите членки за давностните срокове при претенции за обезщетение за вреди при трансгранични пътнотранспортни произшествия ще бъде достъпна на портала за електронно правосъдие и ще се актуализира непрекъснато;
9. призовава също така Комисията да предприеме проучване относно защитата, предоставяна в държавите членки на непълнолетните лица и лицата с увреждания по отношение на действието на давностните срокове, и относно необходимостта да се определят минимални правила на равнището на Съюза, за да се гарантира, че тези лица не губят правото си да предявяват претенция за обезщетение, когато са участници в трансгранични пътнотранспортни произшествия, и че им се гарантира ефективен достъп до правосъдие в Съюза;
10. изисква от Комисията да представи на Парламента, въз основа на член 81, параграф 2 от ДФЕС, законодателно предложение относно давностните срокове по отношение на имуществени и неимуществени вреди при трансгранични пътнотранспортни произшествия, следвайки препоръките, изложени в приложението към настоящия документ;
11. счита, че исканото предложение не поражда финансови последици;
12. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция и придружаващите я препоръки на Комисията и на Съвета, както и на парламентите и правителствата на държавите членки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

Вторник, 4 юли 2017 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ РЕЗОЛЮЦИЯТА:**ПРЕПОРЪКИ ЗА ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА ОТНОСНО ОБЩИТЕ ДАВНОСТНИ СРОКОВЕ ПРИ ТРАНСГРАНИЧНИ ПЪТНОТРАНСПОРТНИ ПРОИЗШЕСТВИЯ****А. ПРИНЦИПИ И ЦЕЛИ НА ИЗИСКВАНТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ**

1. Правоприлагането в съдилищата на територията на Европейския съюз остава до голяма степен въпрос на национални процесуални правила и практики. Националните съдилища са също така съдилища на Съюза. Следователно тези съдилища трябва да осигурят безпристрастност, справедливост и ефикасност в хода на производствата, както и ефективно прилагане на правото на Съюза, гарантирайки защитата на правата на европейските граждани в целия Европейски съюз.
2. Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Съгласно заключенията на председателството от заседанието на Европейския съвет, проведено в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г., и по-специално точка 38 от него, следва да се подготви ново процесуално законодателство относно трансграничните случаи, по-специално относно елементите, които са от решаващо значение за гладкото протичане на съдебното сътрудничество и за подобряване на достъпа до правото, напр. временни мерки, събиране на доказателства, заповед за плащане на парични суми и срокове.
3. Счита се, че са необходими минимални общи правила за давностните срокове, приложими при транснационални спорове за телесна повреда и имуществени вреди, възникнали в резултат от пътнотранспортни произшествия, за да се намалят пречките за ищните при упражняване на техните права в държави членки, различни от тяхната собствена.
4. Минималните правила за общи давностни срокове биха довели до по-голяма сигурност и предвидимост, ограничавайки рисковете, свързани с недостатъчно обезщетяване на пострадалите при трансгранични пътнотранспортни произшествия.
5. Предлаганата директива има за цел създаването на специален давностен режим при трансгранични случаи, който да осигури ефективен достъп до правосъдие и да улесни правилното функциониране на вътрешния пазар, като се премахнат пречките пред свободното движение на гражданите на територията на държавите членки.
6. Предложената директива няма за цел да замести националните системи на гражданска отговорност в тяхната цялост, но като защита националните особености, тя е насочена към установяване на общи минимални правила по отношение на давностните срокове за претенции, попадащи в приложното поле на Директива 2009/103/ЕО и имащи трансграничен характер.
7. Настоящото предложение е съобразено с принципите на субсидиарност и на пропорционалност, тъй като държавите членки не могат да действат сами, за да създадат набор от минимални правила за давностните срокове, и предложението се ограничава само до абсолютно необходимото, като гарантира ефективен достъп до правосъдие и правна сигурност в Съюза.

Б. ТЕКСТ НА ИЗИСКВАНТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Директива на Европейския парламент и на Съвета относно общите давностни срокове при трансгранични пътнотранспортни произшествия

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 67, параграф 4 и член 81, параграф 2 от него,

като взеха предвид искането на Европейския парламент до Европейската комисия,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

Вторник, 4 юли 2017 г.

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Европейският съюз си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което свободното движение на хора е гарантирано. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) В съответствие с член 81, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз тези мерки следва да включват мерки, които имат за цел да осигурят, наред с другото, ефективен достъп до правосъдие и премахване на пречките пред доброто функциониране на гражданското производство, при необходимост чрез насърчаването на съвместимостта на правилата за гражданско производство, приложими в държавите членки.
- (3) Съгласно съобщението на Комисията от 20 април 2010 г., озаглавено „Установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите на Европа — План за действие за изпълнение на Стокхолмската програма“⁽¹⁾, когато граждани пътуват с автомобил в друга държава членка и за съжаление претърпят произшествие, те се нуждаят от правна сигурност по отношение на давностните срокове на застрахователните претенции. За тази цел беше обявено, че през 2011 г. трябва да бъде приет нов регламент относно давността при трансгранични пътнотранспортни произшествия.
- (4) Правилата относно давностните срокове оказват значително въздействие не само върху правото на увредените лица на достъп до правосъдие, но и върху техните материални права, тъй като не може да има ефективно право без подходяща и адекватна защита на това право. Настоящата директива се стреми да насърчава прилагането на общи давностни срокове, за да се гарантира ефективен достъп до правосъдие в Съюза. Общопризнатото право на достъп до правосъдие се потвърждава също и от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата).
- (5) Изискването за правна сигурност и необходимостта от решаване на всеки отделен спор са най-съществените елементи на пространството на правосъдие. Поради това, за да се гарантира прилагането на този принцип, са необходими общи минимални стандарти, които да повишат правната сигурност, да осигурят приключване на споровете и да допринесат за ефективен режим на изпълнение.
- (6) Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат по отношение на претенции, попадащи в приложното поле на Директива № 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, които са с трансграничен характер.
- (7) Нищо не следва да възпрепятства държавите членки да прилагат по целесъобразност разпоредбите на настоящата директива и по отношение на чисто вътрешни случаи на пътнотранспортни произшествия.
- (8) Всички държави членки са договарящи се страни по Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 г. (ЕКПЧ). Въпросите, разгледани в настоящата директива, следва да се разглеждат в съответствие с посочената конвенция, и по-специално правото на справедлив съдебен процес и ефективни правни средства за защита.
- (9) Принципът *lex loci damni* представлява общото правило, установено в Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾, по отношение на определяне на приложимото право към дела за имуществена или неимуществена вреда, което поради това следва да бъде определено въз основа на мястото, където е настъпила вредата, независимо от държавата или държавите, в които биха могли да настъпят непреките последици. В съответствие с член 15, буква з) от посочения регламент приложимото към извъндоговорни задължения право урежда в частност

⁽¹⁾ COM(2010)0171.

⁽²⁾ Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 263, 7.10.2009 г., стр. 11).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40).

Вторник, 4 юли 2017 г.

способите за погасяване на задълженията, правилата за погасителната давност и прекратяването на права, включително правилата относно началото, прекъсването и спирането на срок на погасителна давност или прекратяване на права.

- (10) В областта на пътнотранспортни произшествия може да се окаже много трудно за пострадал, който е посетител, да получи от чуждестранната юрисдикция основна информация относно произшествието в сравнително кратък срок, като например самоличността на ответника и евентуалната отговорност. Може също така да отнеме значително време за установяване на това кой представител за уреждане на претенции или застраховател следва да поеме случая, за да се събере достоверна информация за произшествието и да се преведат всички необходими документи.
- (11) Не е нещо необичайно при трансгранични пътнотранспортни произшествия тримесечният срок за ищеца да е много близо до изтичането си, преди да могат да бъдат започнати преговорите с ответника. Това се случва най-често в случаите, когато общата времева рамка е особено кратка или когато съществува неяснота относно начина, по който давностният срок може да бъде спряен или прекъснат. Събирането на информация за произшествия, които са настъпили в държава, различна от тази, в която ищецът пребивава постоянно, може да отнеме значително време. Поради това действието на общия давностен срок, установен в директивата, следва да бъде спряно веднага след като бъде предявена претенция до застрахователя или до органа за изплащане на обезщетения, за да бъде дадена на ищеца възможност за договаряне на уреждането на претенцията.
- (12) Настоящата директива следва да установи минимални правила. Държавите членки следва да могат да предвидят по-висока степен на защита. По-високата степен на защита не следва да представлява пречка пред ефективния достъп до правосъдие, който такива минимални правила имат за цел да улеснят. Следователно предвидената от Хартата степен на защита съгласно тълкуването на Съда, върховенството, единството и ефективността на правото на Съюза не следва да бъдат излагани на риск.
- (13) Настоящата директива не следва да засяга разпоредбите на Регламент (ЕО) № 864/2007 и Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (14) Настоящата директива цели да насърчи зачитането на основните права и взема предвид принципите и ценностите, признати по-специално в Хартата, а същевременно и да постигне целта на Съюза да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (15) Тъй като целта на настоящата директива, а именно създаването на общи минимални стандарти за давностните срокове при трансгранични пътнотранспортни произшествия, не може да се осъществи по задоволителен начин от държавите членки, а поради обхвата и последиците от действието може да бъде по-добре осъществена на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз. Съгласно принципа на пропорционалност, определен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (16) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, [Обединеното кралство и Ирландия уведомиха за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящата директива]/[без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство и Ирландия не участват в приемането на настоящата директива и следователно не са обвързани от нея и нейното прилагане].
- (17) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата директива и следователно не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

Вторник, 4 юли 2017 г.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I: ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Целта на настоящата директива е да се определят минимални норми относно общата продължителност, начало, преустановяване и изчисляване на сроковете за предявяване на претенции за обезщетения за имуществени или неимуществени вреди, които подлежат на възстановяване съгласно Директива 2009/103/ЕО, в случай на трансгранични пътнотранспортни произшествия.

Член 2

Приложно поле

Настоящата директива се прилага за претенции за обезщетение по отношение на всяка загуба или нараняване в резултат на произшествие, причинено от превозно средство, покрито от застраховка, и предявени срещу:

- а) застрахователното предприятие, застраховало гражданската отговорност на отговорното лице по силата на член 18 от Директива 2009/103/ЕО; или
- б) органа за изплащане на обезщетения, предвиден в членове 24 и 25 от Директива 2009/103/ЕО.

Член 3

Трансгранични пътнотранспортни произшествия

1. За целите на настоящата директива „трансгранично пътнотранспортно произшествие“ означава всяко пътнотранспортно произшествие, причинено от използването на застраховани и обичайно намиращи се в държава членка превозни средства и което е настъпило в държава членка, различна от тази на обичайното местопребиваване на пострадалия, или в трети държави, чиито национални застрахователни бюра, съгласно определението в член 6 от Директива 2009/103/ЕО, са се присъединили към системата на зелената карта.

2. В настоящата директива понятието „държава членка“ означава държава членка, различна от Обединеното кралство, Ирландия и Дания.

ГЛАВА II

МИНИМАЛНИ СТАНДАРТИ ЗА ДАВНОСТНИ СРОКОВЕ

Член 4

Давностен срок

1. Държавите членки гарантират наличието на давностен срок от най-малко четири години, който се прилага спрямо действия, свързани с обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в резултат на трансгранични пътнотранспортни произшествия, попадащи в обхвата на член 2. Давностният срок започва да тече от деня, в който ищецът е узнал или е имал разумни основания да узнае степента на увреждането, загубата или вредата, нейната причина и самоличността на лицето, което носи отговорността, както и застрахователното предприятие, което е застраховало гражданската отговорност на това лице, или представителя за уреждане на претенции или органа за изплащане на обезщетения, отговарящ за предоставяне на обезщетение и срещу който следва да се предяви претенцията.

2. Държавите членки гарантират, че когато съответният закон за давностните срокове предвижда давностен срок, по-дълъг от четири години, се прилага този по-дълъг давностен срок.

3. Държавите членки гарантират, че предоставят на Комисията актуална информация относно националните правила за давност за вреди, причинени от пътнотранспортни произшествия.

Вторник, 4 юли 2017 г.

Член 5

Спиране на сроковете за давност

1. Държавите членки гарантират, че срокът на давност, предвиден в член 4 от настоящата директива, бива временно спрян през периода между подаването на претенцията от ищеца до:

- а) застрахователното предприятие на лицето, причинило произшествието, или неговия представител за уреждане на претенции, предвидени в член 21 и 22 от Директива 2009/103/ЕО, или
- б) органа за изплащане на обезщетения, предвиден от членове 24 и 25 от Директива 2009/103/ЕО.

и отхвърлянето на претенцията от страна на ответника.

2. В случай че оставащата част от давностния срок след приключване на срока на временно спиране е по-малък от шест месеца, държавите членки гарантират, че ищецът разполага с минимален период от шест допълнителни месеца, за да образува съдебно производство.

Член 6

Автоматично удължаване на срокове

Държавите членки гарантират, че ако срокът изтича в събота, неделя или на един от техните официални празнични дни, той се удължава до края на първия следващ работен ден.

Член 7

Изчисляване на сроковете

Държавите членки гарантират, че сроковете, предвидени от настоящата директива, се определят, както следва:

- а) изчисляването започва от деня след деня на настъпване на съответното събитие;
- б) когато срокът е изразен като една година или определен брой години, той изтича през съответната следваща година в същия месец и в същия ден като месеца и деня, на който е настъпило съответното събитие. Когато съответният последващ месец няма ден със същото число, срокът изтича на последния ден от този месец;
- в) сроковете не спират да текат по време неработните за Съда дни.

Член 8

Уреждане на застрахователни претенции

Държавите членки гарантират, че когато пострадалите лица прибавят към процедурата, посочена в член 22 на Директива 2009/103/ЕО за уреждането на претенции, произтичащи от произшествие, причинено от покрито от застраховка превозно средство, това не води до възпрепятстване на пострадалите да започнат съдебно производство или арбитраж във връзка с тези претенции до изтичането на даден давностен срок съгласно настоящата директива в рамките на процедура за уреждане на претенцията.

ГЛАВА III

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 9

Обща информация относно правилата за давност

Комисията прави публична и лесно достъпна, с всички подходящи средства и на всички езици на Съюза, обща информация относно националните правила за давност за претенциите за обезщетение за вреди, причинени от пътнотранспортни произшествия, съобщени от държавите членки съгласно член 4, параграф 3 от настоящата директива.

Член 10

Отношение към националното законодателство

Настоящата директива не възпрепятства държавите членки да разширят установените тук праватук, за да осигурят по-висока степен на защита.

Вторник, 4 юли 2017 г.

Член 11

Отношение към други разпоредби от правото на Съюза

Настоящата директива не засяга разпоредбите на Регламент (ЕО) № 864/2007 и Регламент (ЕС) № 1215/2012.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 12

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива, до [една година след датата на влизане в сила на настоящата директива]. Те незабавно информират Комисията за това.
2. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
3. Държавите членки съобщават на Комисията текста на мерките на националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13

Преглед

Не по-късно от 31 декември 2025 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива въз основа на информация както от количествено, така и от качествено естество. В този контекст Комисията по-специално следва да направи оценка на въздействието на настоящата директива върху достъпа до правосъдие, правната сигурност и свободното движение на хора. Ако е необходимо, докладът се придружава от законодателни предложения за приспособяване и укрепване на настоящата директива.

Член 14

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 15

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [дата].

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател